Súd:	Okresný súd Martin
Spisová značka:	15C/2/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu:	5717200281
Dátum vydania rozhodnutia:	11. 02. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ:	JUDr. Miriam Štillová
ECLI:	ECLI:SK:OSMT:2019:5717200281.7

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Martin pred sudkyňou JUDr. Miriam Štillovou v spore žalobcov: 1/ W.. C. S., L.. XX.X.XXXX, J. E. XXXX/X, XXX XX C., X/ O.. J. S., J. B. XXXX/X, XXX XX C., L.. XX.XX.XXXX, X/ O. S., L.. XX.X.XXXX, J. O. XXXX/XX, XXX XX C., E. X. I.. I. T., S. D. D. G.. C. XX, XXX XX C. proti žalovaným: 1/ Autodoprava MPH, s. r. o., IČO: 36 403 326 so sídlom Na Bystričku 34, 036 01 Martin, zastúpená JUDr. Jozefom Pliešovským, advokátom so sídlom Kukučínova 1, 036 01 Martin, 2/ KOOPERATÍVA poisťovňa, a.s., Vienna Insurance Group, IČO: 00585441 so sídlom Štefanovičova 4, 816 23 Bratislava, zastúpená JUDr. Baltazárom Mucskom, advokátom so sídlom Vajnorská 55, 831 03 Bratislava v konaní o ochranu osobnosti, o náhrade nemajetkovej ujmy a o náhrade škody takto

r o z h o d o l :

I. Konanie v časti zaplatenia sumy 566,45 € sa zastavuje.

II. Žalovaní 1/ a 2/ sú povinní zaplatiť žalobcovi 1/ náhradu škody vo výške 198 € a nemajetkovú ujmu vo výške 10 000 €, žalobcovi 2/ nemajetkovú ujmu vo výške 3 000 €, žalobcovi 3/ nemajetkovú ujmu vo výške 3 000 €, a to do troch dní od právoplatnosti rozsudku. Plnením jedného zo žalovaných zaniká v rozsahu tohto plnenia povinnosť plnenia druhého žalovaného.

III. Vo zvyšku sa žaloba zamieta.

IV. Žalovaným 1/ a 2/ sa nárok na náhradu trov konania voči žalobcovi 1/ nepriznáva.

V. Žalobca 2/ má právo náhradu trov konania voči žalovaným 1/ a 2/ v rozsahu 18 %. Plnením jedného zo žalovaných zaniká v rozsahu tohto plnenia povinnosť plnenia druhého žalovaného.

VI. Žalobca 3/ má právo na náhradu trov konania voči žalovaným 1/ a 2/ v rozsahu 18 %. Plnením jedného zo žalovaných zaniká v rozsahu tohto plnenia povinnosť plnenia druhého žalovaného.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobcovia sa žalobou doručenou tunajšiemu súdu 11.1.2017 domáhali voči žalovaným 1/ až 2/ náhrady škody, náhrady nemajetkovej ujmy za spôsobenie poškodenia zdravia s následkom smrti ich manželky a matky. V odôvodnení žaloby uviedli, že dňa 13.1.2015 v čase cca o 11.05 hod. došlo v Martine v blízkosti reštaurácie Kozel Pub na ul. Jilemnického v Martine k dopravnej nehode, kedy zamestnanec žalovaného 1/ R. D., L.. XX.X.XXXX, trvale bytom L. Č.. XXX, okres Martin viedol nákladné motorové vozidlo značky Iveco, evidenčné číslo C. XXXBE v pravom jazdnom pruhu po ceste číslo 1/65 v úseku s dvoma jednosmernými jazdnými pruhmi v smere od centra mesta, narazil na prechode pre chodcov do chodkyne Ľ. S., nar. 11.12.1940, v dôsledku čoho menovaná utrpela traumaticko-hemoragický šok (šok z úrazu a vykrvácania) a v dôsledku poranení nezlučiteľných zo životom v dôsledku zlomeniny spodiny lebečnej, pomliaždenia mozgu, krvácania pod tvrdú a mäkké blany mozgové pri zlomenine

ľavej stehnovej kosti, dňa 14.1.2015 zraneniam podľahla. Dôvodom toho následku bolo nevenovanie sa plne vedenia vozidla a následne nesledovanie situácie v cestnej premávke, nezastavenie motorového vozidla pred prechodom pre chodcov. Trestným rozkazom Okresného súdu Martin č. k. 1T/22/2015 bol R. D. uznaný za vinného zo spáchania prečinu usmrtenia podľa ust. § 149 ods. 1, ods. 2 písm. a) Trestného zákona, za čo bol odsúdený na trest odňatia slobody vo výmere dva roky, pričom mu bol výkon trestu podmienečne odložený na skúšobnú dobu 54 mesiacov a zároveň mu bol uložený trest zákazu vedenia motorových vozidiel vo výmere 78 mesiacov. Ľ. S., ktorá bola v dôsledku nehody usmrtená, bola manželkou žalobcu 1/ a matkou žalobcov 2/ a 3/. Žalobca 1/ spolu s nebohou manželkou uzavreli manželstvo dňa 6.6.1964 v Závažnej Porube. Ich manželstvo bolo harmonické, usporiadané a usmrtením menovanej sú žalobcovia hlboko zasiahnutí. Žalobca 1/ je touto udalosťou nesmierne dotknutý, veľmi ťažko sa vyrovnáva so stratou manželky, s ktorou strávil vyše 50 rokov spoločného života. Touto žalobou si uplatnili žalobcovia 1/ riadnu náhradu škody, ktorá bola spôsobená v dôsledku dopravnej nehody žalobcovi 1/ a jednak nemajetkovú ujmu v peniazoch, nakoľko protiprávnym konaním vodiča žalovaného 1/ bolo závažným a neodčiniteľným spôsobom zasiahnuté do osobnostných práv žalobcov. Žalobca 1/ si uplatnil priamu náhradu škody pozostávajúcu z nákladov súvisiacich s pohrebnom vo výške 960,64 eur, poplatky u notára vo výške 585,06 eur, súdny poplatok vo výške 127,50 eur, náklady na dopravu 49,99 eur a škodu na oblečení nebohej vyčíslenú vo výške 198 eur. Spolu si teda uplatnil žalobca náhradu škody vo výške 1 921,19 eur s tým, že v ďalšom žalobcovia poukazovali na ustanovenia Občianskeho zákonníka (ďalej len „OZ“), v zmysle ktorých si uplatnil žalobca 1/ náhradu škody. Zároveň poukázali na to, že s prihliadnutím na ust. § 13 ods. 2 a 3 OZ, ako aj ust. § 4 ods. 1, 2, 4 a 15 ods. 1 zákona o povinnom zmluvnom poistení spadá náhrada nemajetkovej ujmy do rozsahu povinného zmluvného poistenia. Poukázali na to, že ust. § 11, 13 OZ umožňuje žalobcom ako rodinným príslušníkom obete dopravnej nehody požadovať náhradu utrpenej nemajetkovej ujmy. Táto musí byť krytá povinným poistením motorového vozidla a musí byť z neho likvidovaná. Právna úprava, ktorá by tomuto odporovala, bráni naplneniu cieľa smerníc Európskej únie. Poukázali na rozhodnutie Krajského súdu v Prešove č. k. 6Co/127/2010 z 28.10.2013, ďalej č. k. 11Co/12/2009 z 3.3.2010. Majú za to, že žalovaný 2/ je z tohto dôvodu ako poisťovňa pasívne legitimovaným subjektom v konaní. Čo sa týka žalovaného 1/ je primárnym nositeľom hmotno-právnej povinnosti vyplývajúcej zo zodpovednosti za škodu, t.j. nahradiť ujmu, vrátane škody nemajetkovej. Žalovaný 2/ je nositeľom povinností na zaplatenie náhrady škody na základe skutočností, že s ním uzavrel žalovaný 1/ poistnú zmluvu. Žalovaný 1/ objektívne zodpovedá za škodu spôsobenú prevádzkou dopravných prostriedkov, vyvolanou zvláštnu povahou tejto prevádzky podľa ust. § 427 OZ a tým aj za škodu z dôvodu nemajetkovej ujmy, spôsobenej prevádzkou dopravných prostriedkov na chránených osobnostných právach. Na základe uvedeného si preto uplatnili žalobcovia vo vzťahu k žalovanému 1/ a 2/ aj náhradu nemajetkovej ujmy. Čo sa týka žalobcu 1/ nemajetkovú ujmu vo výške 25 000 eur, a čo sa týka žalobcov 2/ a 3/ nemajetkovú ujmu vo výške 5 000 eur s tým, že to žiadali zaplatiť spoločne a nerozdielne.

2. Súd vyzval žalovaných, aby sa k podanej žalobe vyjadrili. Podaním doručeným súdu 28.2.2017 sa k žalobe vyjadroval žalovaný 1/ (č. l. 37 súdneho spisu), v ktorom poukázal na to, že je pravdou, že ich zamestnanec R. D. spôsobil dopravnú nehodu motorovým vozidlom ich spoločnosti, nezastavil vozidlo pred prechodom pre chodcov a narazil do chodkyne Ľ. S., ktorá v dôsledku zranení zomrela. Potvrdil, že R. D. bol za svoje konanie uznaný vinným zo spáchania prečinu usmrtenia a bol odsúdený Okresným súdom Martin v konaní sp. zn. 1T/22/2015. Poukázal na to, že s týmto zamestnancom bol rozviazaný pomer, pozostalej rodine vyslovili sústrasť nad stratou blízkej osoby. Ďalej žalovaný 1/ poukázal na to, že dopravnú nehodu ako poistnú udalosť ohlásili poisťovni - žalovanému 2/, aby podľa zákona č. 381/2001 Z. z. o povinnom zmluvnom poistení hradil škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla s tým, že potom, ako im bol doručený návrh žalobcom na uzavretie mimosúdnej dohody, tento zasielali žalovanému 2/, ale ten oznámil, že nie sú oprávnení poskytnúť plnenie. Okrem nemajetkovej ujmy žiadali žalobcovia aj náhradu škody súvisiacu s pohrebom a usmrtením nebohej vo výške 5 000 eur. Keďže tieto náklady neboli špecifikované požiadal žalovaný o ich špecifikáciu a doloženie dokladov. Tieto doklady však neboli doteraz zaslané žalovanému 2/. Zároveň poukázali na to, že náklady súvisiace s pohrebom a úmrtím, ktoré si uplatnil žalobca 1/ vo výške 1 921,19 eur, okrem poplatkov u notára a súdneho poplatku, ktoré nie je dôvodné žiadať. Čo sa týka nemajetkovej ujmy, ktorú žalobcovia navrhujú vo výške 25 000 eur žalobcovi 1/ a vo výške 5 000 eur žalobcom 2/ a 3/ , žalovaný 1/ poukazuje na to, že žalovaná výška nezodpovedá kritériám hodnotiacim stupeň primeranosti zadosťučinenia s prihliadnutím na závažnosť ujmy a na okolností, za ktorých k porušeniu osobnostných práv poškodených osôb došlo. Navrhli uplatnenú výšku nemajetkovej ujmy znížiť. Zároveň sú toho názoru, že nároky poškodených, týkajúcich sa nemajetkovej ujmy, spadajú do rozsahu povinného zmluvného poistenia, a preto žalovaný

2/ by mal žalobcom túto ujmu aj uhradiť, a to vo výške priznanej súdom. Poukázali v tomto smere na uznesenie Ústavného súdu SR sp. zn. III.US/646/2015 zo dňa 16.12.2015.

3. Na predmetné vyjadrenie žalovaného 1/ reagovali vyjadrením žalobcovia doručeným súdu 21.3.2017 (č. l. 43), v ktorom poukázali na to, že žalovaný 1/ je primárnym nositeľom hmotno-právnej povinnosti vyplývajúcej zo zodpovednosti za škodu, vrátane škody nemajetkovej. Je nesporná pasívna legitimácia oboch žalovaných. Čo sa týka poplatkov u notára a súdny poplatok, sú toho názoru, že ich nárokovanie je v priamej a príčinnej súvislosti so vznikom škody. Majú za to, že výška nemajetkovej ujmy nie je neprimerane vysoká. Je dokonca nepomerne nízka aj v porovnaní s podobnými obdobnými prípadmi, ako aj medializovanými prípadmi. Z tohto dôvodu trvajú na podanej žalobe.

4. Podaním doručeným súdu 6.3.2017 (č. l. 50) sa vo veci vyjadroval žalovaný 2/, ktorý vzniesol námietku týkajúcu sa nedostatku pasívnej legitimácie. Poukázal na to, že pokiaľ ide o nárok žalobcov na náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch zastáva právny názor, že slovenská právna úprava nezahŕňa právo na ochranu osobnosti a z nej vyplývajúci nárok na náhradu nemajetkovej ujmy pri porušení tohto práva pod náhradu škody, ktorú je možné uplatniť z povinného zmluvného poistenia, a preto dožadovať sa úhrady nemajetkovej ujmy voči žalovanému 2/ nie je správne. V ďalšom teda rozoberal dôvody, pre ktoré nie je pasívne legitimovaný. Poukázal na rozhodnutia NS SR zo dňa 20.4.2011 sp. zn. 4Cdo/168/2009, z ktorého vyplýva, že v konaní o náhradu nemajetkovej ujmy spôsobenej do zásahom do osobnostných práv, kde je v zmysle § 11 a nasl. OZ nositeľom hmotno-právnej povinnosti ten subjekt, ktorý neoprávnený zásah do osobnostných práv spôsobil. Ďalej poukázal na rozsudok NS SR zo dňa 31.3.2016 sp. zn. 3Cdo/301/2012, v ktorom NS SR jasne vyslovil „ Keďže slovenské právo neuplatňuje takúto náhradu nemajetkovej ujmy spôsobenej obetiam usmrteným pri dopravných nehodách v rámci úpravy zodpovednosti poisteného za škodu, nie je potrebné, aby tento nárok bol v zmysle rozsudku zahrnutý v poistnom krytí z povinného zmluvného poistenia.“ So zreteľom na uvedené zákonné ustanovenia nemožno dospieť k inému záveru ako k tomu, že povinným zmluvným poistením zodpovednosti za škodu je krytá výlučne škoda, nie nemajetková ujma za zásah do osobnostných práv poškodených osôb v zmysle § 13 OZ. Žiadali žalobu ako nedôvodnú zamietnuť.

5. K vyjadreniu žalovaného 2/ sa opätovne vyjadrovali v rámci dupliky žalobcovia podaním doručeným súdu 29.3.2017 (č. l. 59), kde trvali na tom, že je daná pasívna legitimácia žalovaných 1/ a 2/. Nové skutočnosti a nové argumenty vo veci neuviedli. Rovnako sa k vyjadreniu žalovaného 2/ vyjadroval aj žalovaný 1/ (č. l .75) , ktorý zopakoval tie isté skutkové tvrdenia, ktoré uviedol v prvom vyjadrení k žalobe. Trval na tom, že je daná pasívna legitimácia žalovaného 2/, čo sa týka náhrady nemajetkovej ujmy v rámci poistného krytia. Žalovaný 2/ podaním doručeným súdu 6.4.2017 trval na tom, že nie je daná jeho pasívna legitimácia, čo s týka náhrady nemajetkovej ujmy.

6. Podaním doručeným súdu 7.9.2017 žalobca poukázal na uznesenie Ústavného súdu SRÚS SR III. 666/2016-36 a uznesenie NS SR 1Cdo/523/2015 (č. l. 81 a nasl.), z ktorých jednoznačne vyplýva, že je daná pasívna legitimácia žalovaného 2/ ako poisťovne realizujúcej povinné zmluvné poistenie v spore o zaplatenie nemajetkovej ujmy za zásah do osobnostných práv pozostalých po osobe, ktorá zomrela pri dopravnej nehode. V rámci tohto podania zástupca žalobcov citoval predmetné uznesenie Ústavného súdu SR a toto do konania aj doložil spolu s uznesením NS SR č. k. 1Cdo/523/2015.

7. Na pojednávaní, ktoré sa konalo dňa 20.9.2017 zástupca žalobcu z dôvodu nesprávneho uplatnenia náhrady škody zobral žalobu v časti týkajúcej sa náhradu škody vo výške 13,26 eur späť a žiadal zaplatiť náhradu škody žalobcovi 1/ vo výške 1 907,93 eur. Žalovaní 1/ a 2/ k tomuto čiastočnému späťvzatiu nemali žiadne námietky, preto súd rozhodoval o tomto procesnom úkone a konanie v časti zaplatenia sumy 13,26 eur vo vzťahu k nároku na náhradu škody zastavil v súlade s ust. § 144 Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“) podľa ktorého môže žalobca zobral žalobu späť podľa § 145 ods. 2 CSP, ak je žaloba vzatá späť v časti, súd konanie v tejto časti zastaví. O čiastočnom späťvzatí žaloby rozhodne súd v rozhodnutí vo veci samej.

8. Žalobcovia na pojednávaní, ktoré sa konalo dňa 20.9.2017, spresnili petit žaloby. Súd pripustil túto zmenu žaloby, nakoľko spočiatku žiadali zaviazať žalovaných 1/ a 2/ spoločne a nerozdielne zaplatiť náhradu škody a nemajetkovú ujmu s tým, že petit zmenili nakoľko u žalovaných nejde o spoločný záväzok (solidaritu) podľa § 511 ods. 1 OZ. Súd túto zmenu žaloby na pojednávaní konanom dňa 20.9.2017 pripustil, nebolo potrebné vyhotovovať písomné rozhodnutie, nakoľko na pojednávaní boli

prítomné strany sporu. Vo výroku rozsudku rozhodol, že žalovaní 1/, 2/ sú povinní zaplatiť žalobcovi 1/ jednak náhradu škody náhradu škody vo výške 1 195,37 eur, vo zvyšku žalobu v tejto časti zamietol, ako aj nemajetkovú ujmu vo výške 25.000 Eur a žalobcom 2/ a 3/ nemajetkovú ujmu vo výške 5000 eur každému s tým, že v prípade plnenia jedného zo žalovaných v rozsahu tohto plnenia zaniká povinnosť plnenia druhého žalovaného. Treba skonštatovať, že právo žalobcov na zaplatenie nemajetkovej ujmy voči žalovaným 1/ a 2/ vznikol z rozličných právnych dôvodov, preto nejde u žalovaných o spoločný záväzok (solidaritu) podľa § 511 ods. 1 OZ.

9. Okresný súd Martin rozsudkom č. k. 15C/2/2017-131 zo dňa 29.11.2017 konanie v časti zaplatenia sumy 13,26 € s prísl. zastavil. Zaviazal žalovaných 1/ a 2/ povinnosťou zaplatiť žalobcovi nemajetkovú ujmu vo výške 25 000 € a náhradu škody vo výške 1 195,37 €, žalobcovi 2/ nemajetkovú ujmu vo výške 5 000 €, žalobcovi 3/ nemajetkovú ujmu vo výške 5 000 €. Vo zvyšku žalobu zamietol a žalobcom 1/ až 3/ priznal voči žalovaným 1/ a 2/ právo na náhradu trov konania v celom rozsahu.
10. Proti prvému rozsudku vo veci podal odvolanie žalovaný 2/, ako aj žalovaný 1/. O odvolaní rozhodoval Krajský súd v Žiline, ktorý uznesením č. k. 5Co/122/2018-198 zo dňa 26.6.2018 rozsudok Okresného súdu vo výroku II. a IV. zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Odvolaním nenapadnutej časti ponechal rozsudok (výrok I. a III.) nedotknutý. V odôvodnení uznesenia Krajský súd uviedol, že prvostupňový súd sa dostatočne nevysporiadal s okolnosťami, ktoré ovplyvňujú výšku priznanej náhrady nemajetkovej ujmy a nedostatočne odôvodnil svoje úvahy na základe, ktorých dospel k záveru o konkrétnej výške priznanej náhrady nemajetkovej ujmy. Súd I. stupňa napadnutý rozsudok neodôvodnil spôsobom vyplývajúcim z § 220 ods. CSP a uvedená skutočnosť je okolnosťou, pre ktorú musí odvolací súd napadnuté rozhodnutie vždy zrušiť, pretože rozhodnutie vydané v konaní postihnutom, tak závažnou procesnou vadou nemôže byť považované za správne. V ďalšom poukázal na to, že pri stanovení peňažného zadosťučinenia platí v Európskom deliktuálnom práve zásada, že v prípade objektívne podobných újm, by sa mali priznávať porovnateľné sumy, keďže priznanie diametrálne odlišných výšok odškodnenia skutkovo a právne podobných prípadov je nielen prejavom sudcovskej svojvôle, ale i porušením práva poškodeného (príp. škodcu) na spravodlivý súdny proces. Zároveň poukázal Krajský súd na niektoré rozhodnutia súdov, ktorým bola priznaná náhrada nemajetkovej ujmy spôsobenej pozostalým smrťou blízkej osoby pri dopravnej nehode. Odvolací súd má za to, že rozhodnutie súdu prvej inštancie postráda komplexné a dôsledné zhodnotenie skutočnosti, ktoré je potrebné skúmať na strane poškodených pri posudzovaní nároku na náhradu nemajetkovej ujmy a jeho zhmotnení v konkrétnej výške. Úlohou prvostupňového súdu bude opätovne vec prejednať, posúdiť a vyhodnotiť jednotlivé aspekty vo vzťahu k výške priznanej náhrady rozhodnúť a svoje rozhodnutie odôvodniť tak, aby bolo jeho rozhodnutie preskúmateľné, aby bolo z neho zrejmé akými úvahami sa riadil a z akých dôkazov vychádzal pri rozhodovaní.
11. Podaním doručeným súdu dňa 29.10.2018 (č. l. 242) žalobcovia zobrali žalobu čiastočne späť, z toho dôvodu, že žalovaný 2/ čiastočne uhradil škodu vo výške 566,45 € dňa 22.2.2018. žalovaní 1/ a 2/ s predmetným súhlasili. Súd vo veci vykonal po rozhodnutí Krajského súdu v Žiline pojednávanie, na ktorom vo veci rozhodol.
12. V konaní bolo nesporne preukázané, že došlo k dopravnej nehode, že ju spôsobil zamestnanec, teda vodič žalovaného 1/, ktorý je prevádzkovateľom motorového vozidla, ktorý vyslal tohto zamestnanca, vodiča na služobnú cestu, pričom pri dopravnej nehode došlo k usmrteniu manželky a matky žalobcov 1/ až 3/ Ľ. S..

13. Podľa § 427 ods. 1 OZ fyzické a právnické osoby vykonávajúce dopravu zodpovedajú za škodu vyvolanú osobitnou povahou tejto prevádzky.

Podľa § 428 OZ svojej zodpovednosti sa nemôže prevádzateľ zbaviť, ak bola škoda spôsobená okolnosťami, ktoré majú pôvod v prevádzke. Inak sa zodpovednosti zbaví, len ak preukáže, že sa škode nemohlo zabrániť ani pri vynaložení všetkého úsilia, ktoré možno požadovať.

Podľa § 429 OZ prevádzateľ zodpovedá ako za škodu spôsobenú na zdraví a veciach, tak za škodu spôsobenú odcudzením alebo stratou veci, ak stratila fyzická osoba pri poškodení možnosť ich opatrovať.

Podľa § 853 ods. 1 občiansko-právne vzťahy, pokiaľ nie sú osobitne upravené ani týmto, ani iným zákon, upravujú ust. toto zákona, ktoré upravujú vzťahy obsahom aj účelom im najbližšie.

Podľa § 1 zákona č. 381/2001 Z. z. o povinnom zmluvnom zákone tento zákon upravuje povinné zmluvné poistenie zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla.

14. Podľa § 4 ods. 2 zákona č. 381/2001 Z. z. o povinnom zmluvnom poistení má poistenec poistenia zodpovednosti právo, aby poisťovateľ za neho nahradil poškodenému uplatnené, preukázané nároky na náhradu:
a) škody na zdraví a nákladov pri usmrtení,
b) škody vzniknutej poškodením, zničením, odcudzením alebo stratou veci,
c) účelne vynaložených nákladov spojených s právnym zastúpením pri uplatňovaní nárokov,
d) ušlého zisku.

Podľa § 15 ods. 1 zákona č. 381/2001 Z. z. náhradu škody uhrádza poisťovateľ poškodenému.

15. V zmysle citovaných zákonných ustanovení je súd toho názoru, že žalovaný 1/ ako prevádzkovateľ motorového vozidla, ktoré spôsobilo dopravnú nehodu a smrť manželky a matky žalobcov 1/ až 3/ je pasívne vecne legitimovaný. V tomto prípade neoprávneného zásahu do osobnostných práv fyzickou osobou sa dopustil vodič, t.j. zamestnanec, pričom žalovaný 1/ je zamestnávateľom a táto osoba bola použitá na výkon činnosti, pri ktorej došlo k zásahu a ním spôsobenej ujmy, ako aj škody na zdraví a na veciach zodpovedá analogicky aj táto právnická osoba. V danom prípade ide o zodpovednosť do zásahu do osobnostných práv žalobcov, ku ktorému došlo v súvislosti s dopravnou nehodou, prevádzkou dopravného prostriedku vedúceho k usmrteniu ich blízkej osoby tak, ako v prípade škody (majetkovej ujmy) spôsobenou touto osobitnou prevádzkou zodpovedá prevádzkovateľ vozidla. Treba analogicky (§ 853 a § 427 a nasl. OZ) vyvodiť jeho zodpovednosť v prípade škody spôsobnej touto osobitnou prevádzkou, ako aj v prípade spôsobenia nemajetkovej ujmy na osobnostných právach. Prevádzkovateľ dopravného prostriedku je ten, kto má trvalú možnosť právnej a faktickej dispozície s ním. Pritom nie je významné, či prevádzkovateľ bol alebo nebol bezprostredným pôvodcom zásahu do osobnosti. V danom prípade bol vodič, teda zamestnanec žalovaného 1/ R. D., ktorý jazdil na trase určenej žalovaným 1/ a nehodu spôsobil v rámci činnosti, ktorou plnil svoje pracovné povinnosti. V rámci trestného konania bolo preukázané, že vodič žalovaného 1/ spôsobil dopravnú nehodu, pri ktorej zahynula manželka, matka žalobcov 1/ až 3/. Tým teda došlo k neoprávnenému zásahu do práva žalobcov na súkromný a rodinný život a žalobcovia sa domáhajú okrem náhrady škody, aj ochrany osobnosti v zmysle § 11 a nasl. OZ so zreteľom na to, že morálna satisfakcia podľa § 13 ods. 1 OZ nie je v danom prípade postačujúca a majú žalobcovia podľa § 13 ods. 2 a 3 OZ právo na náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch. Pri predmetnej dopravnej nehode zahynul ich najbližší príbuzný a ich úmrtie je pre nich nepochybne traumatizujúce.

16. Čo sa týka žalovaného 2/, tak ten od začiatku namietal svoju pasívnu legitimáciu ale len vo vzťahu k náhrade nemajetkovej ujmy, nakoľko mal za to, že nárok na náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch, ktorá je taktiež predmetom tohto konania, nie je podľa žalovaného 2/ oprávneným nárokom podľa zákona č. 381/2000 Z. z. Zároveň poukazoval na viaceré rozhodnutia, či už NS SR a na pojednávaní, ktoré sa konalo dňa 20.9.2017 (č. l. 103) doložil do konania najnovšie uznesenie NS SR č.k. 8Cdo/219/2016 a poukázal na to, že v rámci tohto rozhodnutia je uvedené, že keďže slovenské právo neupravuje takúto náhradu nemajetkovej ujmy spôsobnej obetiam usmrteným pri dopravných nehodách v rámci úpravy zodpovednosti poisteného za škodu, nie je potrebné, aby tento nárok bol v zmysle rozsudku zahrnutý v poistnom krytí z povinného zmluvného poistenia. Okresný súd sa však s týmito tvrdeniami zástupcu žalovaného nestotožnil a mal za to, že je daná pasívna legitimácia žalovaného 2/ v súvislosti s uplatnenou náhradou nemajetkovej ujmy. V tomto smere sa plne stotožňuje s právnou argumentáciou, ako aj s rozhodnutiami, na ktoré sa odvolával zástupca žalobcov, a to na uznesenie Ústavného súdu SR ÚS III. 666/2016-36 . Aj žalovaný 1/ trval na tom, že je daná pasívna legitimácia žalovaného 2/ v súvislosti s náhradou nemajetkovej ujmy.

17. Podľa ústavného súdu (ÚS III. 666/2016-36) tento nespochybňuje, že koncept súčasnej právnej úpravy obsiahnutej v Občianskom zákonníku pri svojom vzniku skutočne vychádzal z pojmu škoda ako materiálneho, a tým aj presne kvantifikovaného postihnutia poškodeného. Naznačuje to i § 442 ods. 1 OZ podľa ktorého sa uhrádza skutočná škoda, a to, čo poškodenému ušlo (ušlý zisk) v relácii k ods. 2 toho istého ustanovenia, podľa ktorého pri škode spôsobenej niektorých trestným činom korupcie sa uhrádza aj nemajetková ujma v peniazoch. Lenže aj v tomto prípade je fakt vstupu Slovenskej republiky do Európskej únie zásadným prelomom v procese kontinuálneho vývoja právneho poriadku, jeho interpretácie, pretože okrem vnútroštátneho zákonodarcu (ktorý vytvoril koncept materiálneho

poňatia škody v čase, keď integráciu do Európskej únie nebolo možné ani len predpokladať), je doň oprávnený svoju vôľu presadzovať aj únijný normotvorca). Ak teda slovenský zákonodarca do zákonného pojmu škoda použitého v zákone o povinnom zmluvnom poistení teda do rozsahu poistenia zodpovednosti za škodu v zmysle uvedeného zákon nezahrnul aj nemajetkovú ujmu a jej poistné krytie, dostáva sa vzhľadom na záväzný výklad zodpovedajúcich smerníc (v súčasnosti už len konsolidovaná smernica Európskeho parlamentu a rady 2009/103/ES o poistení zodpovednosti za škody spôsobenú prevádzkou motorových vozidiel a o kontrole plnenia povinnosti poistenia tejto zodpovednosti) do rozporu so zámerom tvorcu únijnej právnej regulácie identifikovaným Súdnym dvorom. Súd je teda toho názoru, že je potrebné extenzívny prístup k interpretácii pojmu škoda plynúceho z judikatúry Súdneho dvora. Tento pojem zahŕňa aj pojem nemajetkovej ujmy z titulu občiansko-právnej zodpovednosti za zásah do osobnostných práv pozostalých spočívajúcich v zásahu do práva na osobný a súkromný rodinný život spôsobením usmrtením blízkej osoby pri prevádzke dopravných prostriedkov. Zo slovného spojenia je zrejmé, že aj v prípade nemajetkovej ujmy ide o škodu. K takémuto poňatiu škody sa mimo iného hlásia aj princípy Európskeho deliktuálneho práva, ktoré definuje škodu ako majetkovú alebo nemajetkovú zákonom chránených záujmov (Ústavný súd Českej republiky č. k. 642/02). Vo svetle uvedeného eurokomfortného výkladu ustanovenia §4 ods. 2 zákona o povinnom zmluvnom poistení potom platí, že náhrada škody z dôvodu nemajetkovej ujmy spadá do rozsahu povinným zmluvným poistením zodpovednosti za škodu spôsobenou prevádzkou dopravného prostriedku, a teda žalovaný je ako poisťovateľ zodpovednosti žalovaného 1/ za škodu pasívne vecne legitimovaným subjektom, ktorému na základe § 15 ods. 1 veta prvá zákona o povinnom zmluvnom poistení vznikla povinnosť uhradiť škodu žalobcom. Súd teda na základe uvedeného právne uzatvára, že žalovaný 1/ a žalovaný 2/ sú pasívne vecne legitimovaní v súvislosti s uplatnenou náhradou škody na zdraví a nákladov pri usmrtení, ako aj náhradou nemajetkovej ujmy.

18. Súd v prvom rozsudku, vo výroku I. konanie v časti zaplatenia sumy 13,26 € s prísl. vo vzťahu k náhrade škody zastavil, tento výrok nadobudol právoplatnosť 19.1.2018. Rovnako súd v prvom rozsudku, vo výroku III. nepriznal žalobcovi nárok na náhradu škody pozostávajúci z poplatkov u notára vo výške 585,06 eur a súdneho poplatku za dedičské konanie vo 127,50 eur, tento výrok nadobudol právoplatnosť 19.1.2018.
19. Po právoplatnosti výrokov I., III. prvého rozsudku súdu prvej inštancie, predmetom konania ostal nárok žalobcu 1/ na náhradu škody pozostávajúcej s nákladov súvisiacich s pohrebom vo výške 947,38 eur, ďalej nákladov na dopravu vo výške 49,99 eur a škodu na oblečení nebohej v celkovej výške 198 eur. Po rozhodnutí krajského súdu a po pokračovaní v konaní žalobca 1/ zobral žalobu späť, a to v časti zaplatenia sumy 566,45 €, z toho dôvodu, že žalovaný 2/ čiastočne uhradil škodu žalobcovi 1/. Súd o tom rozhodoval podľa § 144 CSP a konanie v časti zaplatenia sumy 566,45 € zastavil.
20. Čo sa týka náhrady škody (okrem čiastočných späťvzatí, čiastočného zamietnutia), ktorú si žalobca 1/ uplatnil vo vzťahu k žalovaným 1/, 2/ ide o škodu, ktorá bola spôsobená dopravnou nehodou žalobcovi 1/. Súd z oznámenia o poistnom plnení (t.j. príloha k oznámeniu o poistnom plnení č.l. 244 súdneho spisu) zistil, že žalovaný 2/ z poistnej udalosti č. 9526586043 zo dňa 21.2.2018 priznal žalobcovi 1/ pohrebné služby vo výške 600,40 €, ako aj ďalšie náklady, ktoré mu vznikli v súvislosti s pohrebnými službami a činnosťami vyfakturované faktúrou spoločnosti Brantner Fatra, s. r. o. č. 201520027 (č.l. 23-24 súdneho spisu) vo výške 45,72 €. Zároveň žalovaný 2/ z tohto poistného plnenia odrátal štátnu dávku z Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny na pohreb vo výške 79,67 € a poistné plnenie, ktoré bolo uhradené žalobcovi 1/ v súvislosti s pohrebnými službami a činnosťami, a teda pohrebom pozostalej vyplatil v sume 566,45 €. To znamená, že čo sa týkalo nároku žalobcu, ktoré si uplatnil ako náklady súvisiace s pohrebom 947,38 €, tieto mu súd nepriznal vo zvyšku, nakoľko ich časť bola uhradená zo strany žalovaného 2/, tu bral do úvahy súd celu sumu 646,12 eur, a zvyšok, ktorý si uplatnil súd považoval za nepreukázaný, a to vo zvyšnej výške 301,26 €, nakoľko reštauračné služby boli preukázané len príjmovým pokladničným dokladom zo 17.1.2015 a z neho vyplýva, že táto čiastka mala byť prijatá od nejakého G.. J. (č. l. 25 spisu) v súvislosti s reštauračnými službami, to znamená, že nebolo preukázané, že išlo o škodu, ktorá by vznikla žalobcovi 1/. Rovnako neboli priznané ani náklady na dopravu z dôvodu ich nepreukázania žalobcom 1/ vo výške 49,99 eur, nakoľko žalobca 1/ ich riadne nešpecifikoval, neuviedol, čoho sa týkali. Súd priznal, čo sa týka náhrady škody okrem tej, ktorá bola zaplatená zo strany žalovaného 2/, žalobcovi 1/ aj náhradu škody na oblečení, ktoré malo byť zničené v čase smrti matky, manželky žalobcov. Súd vychádzal zo zostatkových hodnôt, ktoré určil žalobca 1/ (č.l. 28 súdneho spisu). Vo výroku druhého rozsudku súd priznal žalobcovi 1/ náhradu škody vo výške 198 €, vo zvyšku tejto náhrady škody súd žalobu zamietol.

21. Podľa § 11 OZ fyzická soba má právo na ochranu svojej osobnosti, najmä života a zdravia, občianskej cti a ľudskej dôstojnosti, ako aj súkromia, svojho mena a prejavu osobnej povahy.

Podľa § 13 ods. 1 OZ fyzická osoba má právo najmä sa domáhať, aby sa upustilo od neoprávnených zásahov do práva na ochranu jej osobnosti, aby sa odstránili následky týchto zásahov, aby jej bolo dané primerané zadosťučinenie.

Podľa § 13 ods. 2 OZ, pokiaľ by sa nezdalo postačujúce zadosťučinenie podľa ods. 1 najmä preto, že bola v značnej miere znížená dôstojnosť fyzickej osoby, alebo jej vážnosť v spoločnosti, má fyzická osoba tiež právo na náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch.

Podľa § 13 ods. 3 OZ výšku náhrady podľa ods. 2 určí súd s prihliadnutím na závažnosť vzniknutej ujmy a na okolnosti, za ktorých k porušeniu práva došlo.

22. Čo sa týka výšky náhrady nemajetkovej ujmy, ktorú si žalobcovia uplatnili, žalobca 1/ vo výške 25 000 eur a žalobcovia 2/ a 3/ vo výške 5 000 eur, tak súd im tieto náhrady nemajetkovej ujmy vzhľadom na právny názor vyslovený v rozhodnutí odvolacieho súdu nepriznal v celom rozsahu.

23. Výška náhrady nemajetkovej ujmy v peniazoch je súdom určovaná voľnou úvahou s prihliadnutím na zákonné kritéria a okolností, za ktorých došlo k neoprávnenému zásahu do osobnosti. Výška náhrady nemajetkovej ujmy sa líši od prípadu k prípadu a podľa okolností prípadu. Pri rozhodovaní sa berie do úvahy niekoľko faktorov, t.j., či subjekt, ktorý zodpovedá za smrť osoby, spôsobil smrť úmyselne alebo z nedbanlivosti, do akej miery došlo k narušeniu, resp. zásahu do práva na rodinný a súkromný život, či blízka osoba mala status potomka, predka, súrodenca alebo viacero súčasne a ďalšie. Na určenie výšky nemajetkovej ujmy má do značnej miery vplyv aj finančná situácia zodpovednej osoby. V neposlednej rade súd prihliada aj na to, či pozostalí neboli morálne uspokojení v podobe odsúdenia páchateľa za trestný čin alebo verejného ospravedlnenia. Každý človek je jedinečná a neopakovateľná bytosť, pretože disponuje špecifickými vlastnosťami a schopnosťami.
24. Nepochybne bolo preukázané, že vodič žalovaného 1/ spôsobil smrť manželke a matke žalobcov 1/ až 3/ a treba uviesť, že tento trestný čin spáchal tým spôsobom, že sa nevenoval plne vedeniu vozidla, nesledoval situáciu v cestnej premávke a nezastavil motorové vozidlo pred prechodom pre chodcov. Aj zo samotného trestného rozkazu č. k. 1T/22/2015 (č. l. 7), ktorý bol priložený k podanej žalobe, vyplýva, že bol uznaný za vinného s tým, že pred prechodom pre chodcov nezastavil, následkom čoho, napriek následnému intenzívnemu brzdeniu na prechode pre chodcov, prednou časťou vozidla narazil z pravej bočnej strany do chodkyne Ľ. S., ktorá prechádzala cez priechod pre chodcov z ľavej strany v smere jazdy vozidla, ktorý viedol obvinený a do jazdnej dráhy, ktorého vošla spoza osobného motorového vozidla značky Volkswagen Tuareg, v dôsledku čoho poškodená Ľ. S.Š. utrpela šok z úrazu a vykrvácania a v dôsledku poranení nezlučiteľných so životom po prevode do Univerzitnej nemocnice podľahla, čím mal teda inému z nedbanlivosti spôsobiť smrť, a tento čin spáchal závažnejším spôsobom konania - porušením dôležitej povinnosti uloženému podľa zákona, čím spáchal prečin usmrtenia. Súd dospel k záveru, že konaním vodiča žalovaného 1/, ktorý bol právoplatne odsúdený, ktorý naplnil skutkovú podstatu prečinu usmrtenia podľa ust. § 149 ods. 1, 2 písm. a) Trestného zákona tým, že spôsobil matke a manželke žalobcov 1/ až 3/. Ľ. S. z nedbanlivosti smrť a takýto čin spáchal závažnejším spôsobom konania, teda porušením dôležitej povinnosti, t.j., že došlo k neoprávnenému zásahu do práv žalobcov 1/ až 3/ na ochranu osobnosti, konkrétne k zásahu do práv na súkromie, ako jednou z čiastkových osobnostných práv fyzickej osoby, ktoré mu poskytuje ochranu práve § 11 OZ.

25. Tak, ako už bolo vyššie uvedené, pri stanovení výšky náhrady je potrebné prihliadnuť k ďalším kritériám, ktoré sú na strane žalobcov 1/ až 3/ ako osôb blízkych, a to je intenzita ich vzťahu, vek zomrelého, prípadná existenčná závislosť na zomrelom, dopad udalostí do jeho duševnej sféry. Je potrebné prihliadnuť na majetkové pomery toho, kto tento zásah spôsobil, mieru zavinenia. Čo sa týka zomrelej Ľ. S., tak tá bola vo vzťahu k žalobcovi 1/ jeho manželkou a vo vzťahu k žalobcom 2/ a 3/ ich matkou. Z výpovede žalobcu 1/ (č. l. 108) je zrejmé, že medzi ním a jeho manželkou Ľ. S. bolo usporiadané manželstvo s tým, že uzavreli svoje manželstvo dňa 6.6.1964 v Závažnej Porube. Z manželstva sa narodili dve deti, teda žalobcovia 2/ a 3/. S nebohou manželkou žili v spoločnej domácnosti v usporiadanom manželstve. Celá rodina strávila mnoho dní na rodinných výletoch, na stanovačkách, na spoločných dovolenkách. Veľa času trávili sporu aj na záhradnej chatke na Lipovci. Po osamostatnení detí práve na Lipovci strávili manželia ako dôchodcovia mnoho chvíľ spoločných,

venovali sa turistike, prechádzkam v blízkom okolí. Zároveň nebohá Ľ. S. svoj čas na dôchodku venovala doučovaniu matematiky a výtvarnej výchovy a takto si aj finančne vylepšovali svoju situáciu, keďže už neboli pracovne vyťažení, mohli sa venovať sami sebe, svojim záľubám, práci na záhradke. Nebohá Ľ. S. bola tmelom rodiny. Víkendy a sviatky trávili spoločne s deťmi, teda so žalobcami 2/ a 3/, ich rodinami. Obaja manželia žili aktívnym životom, v dobrom zdraví, vzájomne si pomáhali, boli si vzájomne oporou. Tešili sa zo života, zo svojich detí a vnúčat a užívali si spoločenský a rodinný život. Aj z výpovede žalobcu 1/ na pojednávaní je zrejmé, že smrť jeho manželky výrazne zasiahla do jeho súkromného, rodinného života, do jeho duševnej sféry. Z jej smrti sa nemôže spamätať doteraz. Stratil milovaného človeka. Zmenilo mu to život. Jediné, čo mu pomáhalo bolo to, že jeho synovia, teda žalobcovia 2/ a 3/ po tej udalosti chodili k nemu, aby nezostal sám. Predmetná trauma spôsobila, že sa bojí chodiť cez prechod pre chodcov, kde sa to stalo. Stále má na pamäti krvavé prádlo, ktoré mu dali z nemocnice a akú veľkú traumu to na ňom zanechalo. Už ho to nebaví samého sa trápiť, nevie doteraz odpustiť tomu človeku, čo mu to spravil. Po smrti manželky mu nosia synovia dvakrát do týždňa teplú stravu. Ostatné si varí a zabezpečuje opateru sám. Po smrti manželky zostal sám doma ako kôl v plote.

26. Žalobca 2/ bol vypočutý na pojednávaní (č. l. 109) a k veci uviedol, že uvedené predstavovalo pre neho hlboký zásah, čo sa týka smrti jeho matky, nakoľko bol na ňu citovo naviazaný. Bola členom domácnosti, ktorý stmeľoval celú ich rodinu. Doteraz nie je vyrovnaný s uvedenou stratou. Zároveň musí zabezpečovať chod domácnosti žalobcu 1/ po smrti matky, či už po materiálnej stránke mu pomáha, hlavne čo sa týka upratovania domu, navštevuje ho, pomáha mu s chodom domácnosti, vybavovaním liekov, lekárov.

27. Žalobca 3/ prvotne súdu doložil písomné vyhlásenie, pojednávania sa nemohol zúčastniť, nakoľko mu to neumožnil zdravotný stav, ale v písomnom vyhlásení, ktoré súd prečítal na pojednávaní (č. l. 123) uviedol, že smrť jeho matky zasiahla do jeho života s tým, že bolo veľmi ťažké vysvetliť jeho synovi, že prišiel o starú mamu, ktorá už na návštevu nepríde, nikdy sa s ním nebude hrať, ani doučovať matematiku. Z tejto straty sa nevie vyrovnať do dnešného dňa a táto tragédia zmenila celý jeho život, nakoľko následne po určitom čase z vysokého psychického stresu a vypätia prekonal srdcový infarkt pri trojcievnom postihnutí a následne dve operácie ciev, ale taktiež život rodiny, jeho brata a život jeho otca, ktorý zostal vo veku 75 rokov sám, bez životnej opory, bez manželky. Celý chod spoločnej domácnosti zabezpečovala hlavne mama až do svojej smrti a z tohto dôvodu mu teraz všetci pomáhajú. Zároveň doložil súdu potvrdenie, že je naďalej dočasne práceneschopný (č. l. 124).
28. Súd vo veci následne aj vykonal osobný výsluch žalobcu 3/na pojednávaní (č. l. 221), ktorý k veci uviedol, že mal s matkou veľmi dobrý vzťah a takisto aj jeho syn s tým, že pre neho to predstavovalo veľkú stratu. Ten vzťah medzi nim, teda jeho rodinou a jeho matkou bol aktívny až do nehody. Pravidelne sa stretávali v Žiline, keď prišli starí rodičia alebo oni prichádzali za nimi do Martina. Trávili spolu vianočné sviatky. Matka doučovala jeho syna matematiku. Zároveň chodila k nim vždy keď bolo treba, keď bolo ich dieťa choré alebo niečo iné. Po nehode sa zdravotný stav žalobcu 3/ zhoršil, prekonal stredne ťažký infarkt a následne absolvoval dve operácie ciev.
29. Zmyslom náhrady nemajetkovej ujmy nie je byť zábezpekou pre pozostalých, ani zdrojom obživy alebo náhradou príjmu. Náhrada nemajetkovej ujmy musí však byť primeraná, pričom rozhodujúca je tak, ako už bolo vyššie uvedené, závažnosť ujmy a okolností, za ktorých neoprávnenému zásahu došlo. Pokiaľ ide o závažnosť vzniknutej ujmy, súd je toho názoru, že vzhľadom na jej rozsah a intenzitu ide o ujmu hlbokú a nenapraviteľnú, hoci vodič žalovaného 1/, ako prevádzkovateľa skutok spáchal z nedbanlivosti. Zavinenie vodiča, prevádzkovateľa, t.j. žalovaného 1/ súd neskúmal ako jeden z predpokladov zodpovednosti za nemajetkovú ujmu spôsobenú zásahom do osobnosti fyzickej osoby, ale len okolnosť, za ktorej k neoprávnenému zásahu došlo, ktorá bola zistená aj rozhodnutím súdu v trestnom konaní. Na strane žalobcov súd prihliadal aj na psychickú traumu vyvolanú smrťou manželky a matky v dôsledku dopravnej nehody. Určenie výšky náhrady nemajetkovej ujmy v peniazoch je vždy vecou úvahy súdu, ktorý sa pri tejto ujme riadi dvoma v zákone taxatívne stanovenými kritériami, ako už bolo vyššie konštatované a z tých potom pri svojom rozhodnutí o výške náhrady nemajetkovej ujmy v peniazoch vychádza a berie ich na zreteľ. Konaním vodiča žalovaného 1/, ktorý naplnil skutkovú podstatu prečinu usmrtenia z nedbanlivosti podľa § 143 ods. 1 Trestného zákona došlo k neoprávnenému zásahu do práv žalobcu 1/, teda manžela na ochranu osobnosti, žalobcov 2/ a 3/, teda detí na ochranu osobnosti, a to konkrétne k zásahu do práva na súkromie, ako jedného z čiastkových osobnostných práv fyzickej osobnosti, ktoré mu poskytuje ochranu § 11 OZ. V posudzovanom prípade je tento zásah predstavovaný tragickou smrťou manželky a matky dvoch detí a tento zásah nenávratne popretrhal doterajšie silné citové väzby, v dôsledku čoho žalobca 1/ stratil možnosť realizovať a ďalej rozvíjať rodinný život so

svojou manželkou, ako najbližším rodinným príslušníkom. Práve o túto možnosť bol ochudobnený a žalobcovia 2/ a 3/ takisto stratili možnosť realizovať a ďalej rozvíjať rodinný život spolu so svojou matkou a starou matkou ich detí. Strata matky mala aj negatívny dopad na zdravie žalobcu 3/, ktorý prekonal infarkt. Je potrebné však uviesť, že žalobcovia 2/ a žalobca 3/ nežili v spoločnej domácnosti s nebohou, čo malo vplyv aj na výšku nemajektovej ujmy.
30. Podľa názoru súdu žiadna forma morálneho zadosťučinenia podľa ust. § 13 ods. 1 OZ by v danom prípade nepostačovala k tomu, aby bola primerane vyvážená a zmiernená vzniknutá nemajetková ujma na strane žalobcov, keďže ide o zásah s neodstrániteľnými následkami.
31. V ďalšom súd poukazuje na samotné správanie sa žalovaného 1/, ktorý uviedol, že vodič motorového vozidla, ktorý spôsobil predmetnú dopravnú nehodu, bol jeho zamestnancom s tým, že akonáhle sa táto udalosť stala, tak žalovaný 1/ ukončil s nim pracovný pomer. Žalovaný 1/ uviedol, že po nehode a po ukončení pracovného pomeru už v kontakte s týmto vodičom motorového vozidla nebol. Zároveň mal informácie, že vodič motorového vozidla, ktorý spôsobil dopravnú nehodu, pri ktorej zomrela matka a manželka žalobcov 1/ a 3/, sa mal zúčastniť pohrebu, veľmi ho to mrzelo. Zároveň bolo preukázané, že žalovaný 1/ vyslovil pozostalej rodine sústrasť a poľutovanie v súvislosti s predmetnou udalosťou, o čom predložil aj do konania listinné dôkazy (č.l. 229 súdneho spisu). Z obsahu listu je zrejmé, že žalovaný 1/ sa pozostalým ospravedlnili, vyslovil sústrasť a poľutovanie, že v dôsledku dopravnej nehody zavinenej jeho pracovníkom došlo k usmrteniu manželky a matky žalobcov 1/ až 3/ s tým, že aj z tohto listu je zrejmé, že spoločnosť žalovaného 1/ mala záujem sa dohodnúť, avšak výšku plnenia mohla odvíjať až od stanoviska príslušnej poisťovne.
Čo sa týka vodiča motorového vozidla, teda zamestnanca žalovaného 1/, ktorý spôsobil túto dopravnú nehodu, bolo preukázané aj v rámci výsluch žalobcu 1/ (č.l. 221 súdneho spisu), že dva dni po smrti manželky volal žalobcovi 1/, či sa môže so žalobcom 1/ stretnúť s tým, že povedal, že sa mu chce ospravedlniť, avšak žalobca 1/ v tom čase nebol pripravený na to, aby sa s niekým rozprával. Odvtedy ho už nevidel a či bol na pohrebe sa nevedel vyjadriť, nakoľko tam bolo veľmi veľa ľudí.
Súd v rámci priznania určitej výšky nemajetkovej úvahy zobral do úvahy aj tieto okolnosti na strane zodpovednej osoby (žalovaných) a uvedené malo vplyv na výšku náhrady nemajetkovej ujmy, ktorú súd potom následne priznal žalobcom 1/ až 3/.

32. Zároveň v súvislosti so stanovením výšky toho peňažného zadosťučinenia, súd poukazuje aj na viaceré rozhodnutia súdov, ktorými bola priznaná náhrada nemajetkovej ujmy spôsobenej pozostalým smrťou blízkej osoby, a ktoré uviedol Krajský súd v Žiline vo svojom uznesení č. k. 5Co/122/2018. Navyše poukazuje aj na ďalšie rozhodnutie Krajského súdu v Banskej Bystrici č.k. 12Co/465/2014, ktorý potvrdil rozsudok Okresného súdu v Banskej Bystrici, kde išlo o náhradu nemajetkovej ujmy spôsobenej smrťou manžela - otca, kde sa teda domáhali žalobcovia nemajetkovej ujmy vo výške pre matku 66 500 €, deti 2x po 33 500 €, kde okresný súd priznal 3x po 33 500 € a krajský súd uvedené potvrdil.
33. Súd berúc do úvahy všetky tieto okolnosti a vychádzajúc aj z vyššie citovaných rozhodnutí mal za to, že priznanie nemajetkovej ujmy vo výške 10 000 € pre žalobcu 1/ ako manžela usmrtenej manželky a žalobcom 2/ a 3/ vo výške 3 000 € je postačujúce, vo zvyšku žalobu vo vzťahu k uplatnenej náhrade nemajetkovej ujmy zamietol. Ďalej rozhodol, že v prípade plnenia jedného zo žalovaných v rozsahu tohto plnenia zaniká povinnosť plnenia druhého žalovaného. Treba skonštatovať, že právo žalobcov na zaplatenie nemajetkovej ujmy voči žalovaným 1/ a 2/ vznikol z rozličných právnych dôvodov, preto nejde u žalovaných o spoločný záväzok (solidaritu) podľa § 511 ods. 1 OZ.

34. Žalobcovia 1/ až 3/ si v podanej žalobe uplatnili aj úrok z omeškania zo žalovaných nárokov vo výške 5,05 % ročne od 23.11.2016 do zaplatenia. Podľa názoru súdu však žalobcovia 1/ až 3/ tento nárok na zaplatenie úroku z omeškania žiadnym spôsobom nezdôvodnili a nebolo možné ho ani vyvodiť z predložených listinných dôkazov, nakoľko z nich nevyplynulo, že by boli žalovaní 1/ až 3/ vyzývaní nejakým spôsobom zaplatiť žalované nároky. Tieto neboli ani v písomnej komunikácii zo strany žalobcov pre žalovaného 1/ nejakým spôsobom vyčíslené. Z tohto dôvodu súd žalobu, čo sa týkalo uplatneného úroku z omeškania zo žalovaných súm zamietol.
35. Pri rozhodovaní o nároku na náhradu trov konania súd postupoval podľa § 262 ods. 1 v spojení s § 255 ods. 1 CSP, kedy vychádzal z pomeru úspechu a neúspechu strán sporu vo veci. Žalobca 1/ si pôvodne uplatnil jednak nárok na náhradu škody vo výške 1 921,19 €, ako aj nárok na náhradu nemajetkovej ujmy vo výške 25 000 €. Po čiastočných späťvzatiach a po zamietnutí žaloby úspech žalobcu 1/, čo sa týkalo nároku na náhradu škody, náhradu nemajetkovej ujmy predstavoval priznaný nárok vo výške 10.764,45 € čo by v percentuálnom vyjadrení po zaokrúhlení predstavovalo 46 %. Úspech žalovaných 1/ a 2/ predstavuje časť žalobného návrhu, ktorú súd zamietol a čiastočne zastavil v sume

13,26 €, čo predstavuje po zaokrúhlení 54 %. Podľa názoru súdu ide o nepatrný úspech žalovaných 1/, 2/ , a aj s poukazom na to, že priznaná výška majetkovej ujmy v peniazoch, závisela od úvahy súdu, súd rozhodol, že žalovaným 1/ a 2/ sa nárok na náhradu trov konania voči žalobcovi 1/ nepriznáva.
36. Čo sa týka žalobcu 2/, tak žalobca 2/ si uplatnil nárok na náhradu nemajetkovej ujmy vo výške 5 000 €, čo v percentuálnom vyjadrení predstavuje 100 %. Úspech žalobcu 2/ predstavuje priznaný nárok na náhradu nemajetkovej ujmy vo výške 3 000 €, čo v percentuálnom vyjadrení po zaokrúhlení predstavuje 59 %. Úspech žalovaných 1/ a 2/ vo vzťahu k žalobcovi predstavujú tak 41 % a čistý úspech žalobcu 2/ teda predstavuje 59%-41% je 18%. Z tohto dôvodu súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti rozsudku.
37. Čo sa týka žalobcu 3/, tak žalobca 2/ si uplatnil nárok na náhradu nemajetkovej ujmy vo výške 5 000 €, čo v percentuálnom vyjadrení predstavuje 100 %. Úspech žalobcu 2/ predstavuje priznaný nárok na náhradu nemajetkovej ujmy vo výške 3 000 €, čo v percentuálnom vyjadrení po zaokrúhlení predstavuje 59 %. Úspech žalovaných 1/ a 2/ vo vzťahu k žalobcovi predstavujú tak 41 % a čistý úspech žalobcu 2/ teda predstavuje 59 %-41% je 18%. Z tohto dôvodu súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti rozsudku.